

ולבן התגרו בישראל קברות רבים, עד שהחיש יכשה ארץ, והי' הפתתונה נחשכה ונפללה לאرض, ומהען העליון הסתלק כמו מקם, ממשום שפלוות אדום החזקה, וישראל חזרו לסתורונם.

ועל ה' זאת בית שני נחרב, וכל אומם תריסר שבטים שלה ביחסון מחותיהם הם בגאות של מלכות אדום, ומהען העליון הסתלק מאותו מעין שעמד עלייה, כמו שנאמר (ישעה י) הצדיק אבד. אבל אותו מעין של מקור עליון שהיה שופע ומושך מלמעלה. (קרבות גודלים ומלבות גו' שטעה עליהם, ולאמר שהרו בתשובה, התזקוק עליהם והתקייטו אותם, ומשום שישראל חזרו לרוחהן, מלבות אדום והתחזקה וכיות שני נחרב, והא תחזונה נחשכה וגפה לאארץ, ומהען שעמד עלייה, כמו שנאמר הצדיק אבד. מעין שעמד עלייה, אבל אותו של המקור העליון שהיה שופע ומושך עליו מלמעלה. מה הטעמי ממש)

שהחיש בפסח ארץ).

ואו היה פרוד בה"א, בית שני, והיא בגאות אדום, בכל אונם תריסר שבטים (שלה) ומחותם שליהם, שניים עשר שבטים עולים ליחסון גדול, ועל שסוד (על זה סוד) של ה' היה בהם בכל אותו לעיל זה סוד של ה' בכל אותויחסון, (חשי) נמשכה הגאות. סוד הנטדות לחכמי הלב נמסר. עשרה שבטים אלף שניים, שני שבטים מאתיים שנה. התחלו הדמעות לפל, פחה ואמר, (אייה א) בכמה תבכה בלילה ודמעתה על לחיה. לסוף שניים עשר שבטים של הגאות, הלילה נחשך לישראל, עד שיתעורר ואו לזמן ששים וSSH שנה. לאחר שניים עשר שבטים, שהם

ועל דא, אתגרו בהו בישראל קרבין סגיין, עד דהחשך יכשה ארץ, והי' מתאה אתחשך, ונפלת לארעא, ונביעו עלאה אסתלק כמלך דין, בגין דמלכות אדום אתתקף, ויישראל אהדרו לסתורוניה.

ועל דא ה', בית שני אתחרב, וכל אינון תריסר שבטין דילה, בחושבן משני דילהון, אינון בגולותא דמלכות אדום. ונביעו עלאה, אסתלק מההוא נבייע, דקיימא עלה, כמה דעת אמר, (ישעה י) הצדיק אבד, אבל ההוא נבייע דמקורה עלאה, דתוה נגיד ומישיך מלעילא. (נ"א קרבין סגיין ומלבות גו' שלטה עליוו לבתר רתירו בתיבתא אתתקפו עליוו ואתקפיו לו' ובגין רישראל הרו לסרחנייה מלבות אדום אתתקפה ביתו שני אתחרב והא תחזה אתחשה ונפלת לארעא ונבייע עלאה אסתלק מההוא מבועא דקיימא עליה כמה דעת אמר הצדיק אבד, אבל ההוא נבייע דמקורה עלאה דתוה נגיד ומישיך עליה מלעילא, מא טעם, בניו רתחש בפסח ארץ).

ובדין קוה פרוד בא"א, בית שני, ואידי בגולותא דאדום, בכל אינון תריסר שבטין (נ"א דילה) ומשרין דילהון, תריסר שבטין סליקין לחושבן סגי, ועל דרזא (נ"א ועל רוא דה רוא דה) קוה בהו בכל ההוא, (נ"א ועל רוא דה בכל ההוא) חשבנא, (נ"א חשבנא) גלוטא אתמשך. רוא דרזין לחכימי לבא אתמשך. עשר שבטין אלף שניין, תריין שבטין מאון שניין. שארו דמעין למפל, פמח ואמר, (אייה א) בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה. לסוף תריסר שבטין דגולותא, ליליא יתחשך לישראל, עד דיתעדר ואו, לזמן שתין ושית שניין.

לבתר תריסר שבטין, דאיןון אלף ומאתן אלף ומאתן שניים גנות, ואחר ששים וSSH שנה בחשך הלילה, אז (ירא ט) זכרתי את

שנין הגלוֹתָא, ולבתר שפין ושית שנין בבְּחַשׁוֹכָא דְּלִילִיא, בכְּדִין, (ויקרא כ"ז) וזכורתי את בריתני יעקב. דא אֶתְעֲרוֹתָא דָאַת ר', דאייהו נפש דבֵית יעקב. ורزا דא, (בראשית מ"ז) כל הנפש הבאה ליעקב מצירימה וגוו' ששים וושש. ואיהו ו', נפש דבֵית שני, רזא דה' תפאה, ודא ר' רזא דששים וושש, ששים: יעקב, ושב' - להתעוררות יוסף. ולכן הוא וגו', שם שניים בחبور אחדר וסוד אחדר.

ורزا חדא.

מהמן ולהלה, יתעורר קדשא בריך הוא לאינו נסין ואתינו (דף ע"א) דקאמZN, ויתעורר על ישראל איןון עקטין דקאמZN, וכדיין, (פ"א ררא דא) ואך את בריתני יצחק. אמר בך יערד מלך המשיח קבורות בכל העולם ביוםין הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר (שמות טו) ימינך היה, כמו אברם אוצר, ואחריך והוא ארץ אוצר, וזה היה אחורנה. ואך את בריתני אברם אוצר, ואחריך והארץ אוצר, וזה היה אחורנה. באותוzman בתוב, (זכריה י) והיה היה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה היה אחדר ושמו אחדר. והיה היה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה אחדר אמר בימינא דקדשא בריך הוא, כמה דאת אמר (שמות ט"ז) ימינך היה נאדרי בכח. בדין, ואך את בריתני אברם אוצר, ולבמר והארץ אוצר, דא היה בתראה, בההוא זמנה כתיב, (זכריה י"ד) והיה היה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה אחדר. היה אחדר ושמו אחדר.

לסוף שפין ושית שנין אחרני, דאיןון מהה ותלתין ותרין שנין, יתחזון אתוון בשמא קדיישא, גליון בשלימו, עילא ותפא בדקא יאות. ורزا דא היה עלאה ומתקאה, וכל איןון שבילין, דאיןון תלתין ותרין שנין דכלילן ברזא דאת ר', הר"ה, (נ"א יה"ה) רזא דשלימו דמאה ותלתין ותרין.

לסוף מאה ותלתין ותרין שנין אחרני, יתקאים, לאחו' בכְּנֻפּוֹת הָאָרֶץ וינְעָרוֹ רשעים ממבה. ויתרכבי ארעה קדיישא. וקידשא בריך הוא יתעורר מתיא דארעה קדיישא,

בריתי יעקוב. זו התעוררות האות ר', שהיא נפש של בית יעקב. וסוד זה - (בראשית מ"ז) כל הנפש הבאה ליעקב מצירימה וגוו' ששים וושש. והוא ר', נפש של בית שני, סוד של ה' תפאה, וזה ר' סוד של ששים וושש. ששים - להתעוררות יוסף. יעקב, ושב' - להתעוררות יוסף. ולכן הוא וגו', שם שניים

של שמלות מאה ושלשים ישטים שנים, יראו אותן בשם הקדוש חוקים בשלמות למעלה ולמטה ברואי, וסוד זה היה עליונה ומחזקה, וכל אומן דרכיהם שהם שלשים ישטים שנים הפלולות בסוד של אותן ר', הויה, (יה"ה) סוד של שמלות מאה ושלשים ישטים.

לסוף מאה ושלשים ישטים שנים אחירות יתקאים, לאחו' בכְּנֻפּוֹת הָאָרֶץ ורְשָׁעִים מִמְבָּה. ויתרכבי ארעה קדיישא. וקידשא